

VERSLISTA

verslista@googlegroups.com

GONDOLATOK FESTMÉNYEKRE 10.

Dezső Ilona Anna: Rózsáim

RÓZSÁIM

Gósi Vali: Rózsa terem

*(Átirat: Mamának, egyre erősödő szeretettel,
égi születésnapjára)*

Bársonyos,
meleg érintésedről
álmodom
sok hűvös éjen,
alázattal köszönök
minden áldott hajnalt,
hogy fényeddel
ma is úgy karolsz,
mint régen.

Rózsa terem neked
minden harmatos,
hajnali csendben;
éteri hangod
ébresztő dalára,
felhők vigyázó,
lány táncára
suhanok
megölelni
téged, anyám,
szentem!

Dobrosi Andrea: Mindig nyújtom

Rózsáimat mindig nyújtom,
rajtuk ott a holdfény ragyogása,
ahogy a nap a hajnalt kiássa
szüntelen a horizonton.

A szívemből nőnek, csak lásd,
lásd és érezd, akard, mert a tied,
a rózsá, ha sír, akkor is nevet,
sosem átkoz, mindig csak áld.

Pedig szúrnak töviseik,
mivel hiszed, rád települ a kín,
amint vonatkerék alá a sín,
közben kezed erősítik.

Igen, azt akarják, hogy álld,
álld az élet minden bántó sebét,
oltalmuk ez, mit így tesznek eléd,
s nyílnak szemed előtt csodák.

Hanyecz István (shf): Vörös rózsá (Haikucsokor)

Rózsá bimbója
bársonyos, vörös szirma
nyíló virágnak

kedvelt virága
hűségnek, szerelemnek
őszinte vágnak

hamvas szirmai
bíborvörös virágnak
illata bódít

egy szép szál rózsá
őszinteség, érzések
hit, vágy jelképe

gyönyörű rózsá
bátorság, életerő
szerelmes vágnak

kedvelt csokor
hamvas rózsa illata
kábitó varázs

szedtem néktek egy
gyönyörű rózsacsokrot
kedves Barátok

Kovács Daniela: A szépség és a fájdalom egy töről fakad

Csodaszép virág a rózsa, és az ember annyira vágyik gyönyörködni szépségében, hogy leszakítva hazaviszi. Egy-egy hegyes tüske tenyerében, ujjjaiban ejt mély sebet, de az ember mit sem törődik a fájdalommal. Csodálatos érzés a szerelem, és az ember annyira vágyik megmerítkezni éltető mélységeiben, hogy szívébe fogadja, és attól kezdve lelkének oltárán hordozza minduntalan annak fényét. Egy-egy éles tüske elszakítja életének szárait, de az ember újra és újra befoltozza, kötözgeti, átszövőgeti azt a bizonyos fonalat, mert jól tudja: a szépségnek a szenvedés szükségszerű velejárója.

Kutasi Horváth Katalin: Rózsáim közt

Elhanyagolt kertben, régi korok árnyán
rózsalugas bókol, tüske ül az ágán.
Hamvas, ívelt szirmok bordó, bársony álma,
hogyha elaludnék, tán valóra válna.
Előkelő ruhám kecsesen emelném,
egykori bánatom sohasem feledném.
Hercegnői létem múltamban fellelném,
rózsáim közül a legszebbet keresném.
Meséket idézne lugasom, erecském,
pallókon lépdelnék, keszkenőm félténém.

Szökőkút dalára lelkem megindulna,
Jó pár szírom nyílna, rózsám kitárulna.
Vadregénybe illő bokrok közt csitulna
heves indulatom, s szívem is virulna.
Napernyő árnyában fehérségem védve,
Rám nézne a rózsám, emberségem kérdeve:
- Elég szép vagyok már? - esdekelve nézne,
őreá tekintsek, ne forduljak félre...

De ha őt leszedem, csak idő kérdése,
mikor jön rá, dőre volt epekedése...

Lám Etelka: Ó, ti csodálatos rózsák!

Dédanyám fonott karosszéke
rózsalugas csodálatos illatát őrzi,
ott a szeretet apró morzsáit megleli,
lelkem hű ezüst csengettyűje.
Régi szép emlékek voltak
családunk történetében,
ha kell, bármikor felidézhetem,
aranyfüzetét átlapozgathatom.
Rózsaszirmok selymes ágán
Szemirámisz függökertjéről álmodoztam,
de most érzem, hiába öntözöm,
hervadó a rózsám eme felzaklatott világban.

Dittrich Panka: Rózsád

Vérvörös rózsádat vázába tettem.
Ameddig lehetett, öntöztem hittel:
szívemből áradó ártatlan könnyel.

Ahogy a bimbók lassan kivirultak,
vele a tüskék szint úgy szaporodtak,
vérpiros szirmán szállt rebbenő remény.

Én elfogadtam, bíztam a bájít bűnre,
víg mámor illatában elrejtőzve.
Vak szenvedély szívem törte össze.

Mit adhattam, ha az élet túl kevés?
Nem maradt más múlt örömök slágerén:
némán dúdolt vágy, titkon szerelemmel.

Mukli Ágnes: Nem nyílnak rózsák...

"Mosolyt tettél az utamra,
kiközevén e járatot."
Illatos tavaszba rejtetted bánatom,
megváltó örömöm, bohókás álmom.
Új útra vezettél, erre még nem jártam,
egyedül kell mennem, sikerrel, magánnyal.
Kikövezted e járatot, percnyi jeleneddal,
mosolyom mosolyoddal ne vedd el!
Ne hidd, hogy félek, utam repít,
erre madarak szállnak,
magasba szöknek, üreget vájnak a mának.
"Mosolyt tettél az utamra", szófoszlányok térnek vissza,
kalandor módján szeleket hasítva,
fülembé zúgják, hogy hervadnak a rózsák.
Eddig tartott az örökkévalóság.

(Evokáció Végh Attila dr. Mosolyt tettél... c. versére.)

Lénárt Anna: Piramis és Rózsa

Erőd és szív,
ősi szimbólumok.
Ismeretlen titkok,
szerelem virága,
ősi stabilitás,
színek jelentése,
felsőbbrendű hatalom.
Érzékeid megcsalja,
elfelejtett tudás jelképe,
szépség elfogult őrzője.
Egyiket
szél koptatta
évezredekén át,
megőrizve a szellem
hatalmát,
másikat
szellő simogatta,
jött egy nap,
olló,
tövétől megfosztotta.
A Piramis ott fog állni
számtalan éven át,
míg a Rózsa
szirma idővel elszárad,
moly rágta,
elporlad.
Mindkettő örök,
letűnt korok
néma tanúja.

Varga Katalin: Emlékrózsa

Péntek van, édesapám már kora reggel kiment a piacra. Kedvenc kofái között bókol, megkapja a legszebb árut. Mindenből a legjobbat. Csábítóan virul kosarában a sok színes zöldség, gyümölcs. Friss tejföl kerül a befőttesüvegbe. Csábítóan kínálja magát az ínycsiklandó túró is.

Aztán jön a pénteki reggelek fénypontja. Mariska nénihez megy utoljára édesapám. A mosolygós, fejkendős néni már veszi is ki a vízből a csodás, piros rózsákat. Takaros csokor lesz belőle. Még mindig, harmincnégy év, örök szeretete jeléül. Viszi haza édesanyámnak.

Példaértékű ez a szerelem, még ennyi idő után is. A sok piros rózsza pedig meghálálja a ragaszkodást. Hamvasan virul sokáig vázában. Édesanyám gondozza, szeretgeti a csokrot. Színe, illata, tövises szépsége virul egész héten. Ezt a szertartást soha nem hagyná el édesapám.

Aztán kórházba kerül. Mi észre sem vettük, hogy ilyen beteg. Az utolsó rózsacsokor virul a vázában. Tovább pompázik, mint az előzőek. Mintha búcsúzna attól, aki ajándékozta.

Mi másból is készülne a halotti csokor, mint rózsából?

Hamvas, piros rózsák, a harsogó zöld levelek között. Szomorúan szép ez a búcsú.

Emlékrózsának nevezem. Könnyeimen át, mintha istenhozzádot intenének a virágszálak.

Aztán, amikor később én férjhez mentem, a menyasszonyi csokrom is rózsából készült.

Ott pompázott sokáig tüllkelyhében édesapám sírján.

Dobó Georgina: Bazsarózsák

Bazsarózsaillesz száll a kertben,
Melyet könnyörtelenül letépnék,
Hogy díszítsen sírokat, szíveket,
Lelkeket.

Bazsarózsa fonódik össze
Temetőkből, jelezvén halott párjaink
Szerelmét, ahogy a népdalok is
Megéneklük.

Rózsa, rózsza, bazsarózsza,
Miért bánatnak tégedet?

Mukli Ágnes: Futórózsák

Hízelkedő rózsailat...
Csábító az ősz nyomában.
Hozzálibben faggatózva,
összebújnak bágyadt fényben.
Egy töről nőtt száz virága,
mint testvérek, ölelkeznek,
águk hajlik szelíd széllel,
egymás rabja, összefűzve,
összenőve kúsznak együtt,
dideregnek éjjelente,
lengő águk földre néz le.
Bimbó ébred félálmból,
igéző a színes szirma,
csábít tüze vörös lángja
Napperzselte szerelemre.
Rejtőzködnek zöld levéllel,
kibomlanak, kivirulnak,
sóvárognak őszi esőt,
időt kérnek még maguknak.
Tavaszt, nyarat egybefonnak,
zöld ágakat zöld bokorrá,
szellőt rózsailatokká,
nyár örömét vidám kedvvé,
alkonyatot virradattá,
ősz ruháját szerelemmé.
Közel a fagy éjszakája,
futnak felhők folyók felett,
őszi eső megérkezett.
Talán a fagy kicsit várhat,
rózsát növeszthet magának.

Lektorálta: Koncz-Kovács Anna

*A Barátok Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
